

at turde sige, at det Beløb, som her er stillet Forslag om, 36 Mill. Kr., vil være tilstrækkeligt til, at vi som sagt i indeværende Finansaar og i en nogenlunde rimelig Tid derefter ville kunne fyldestgøre de Krav, der stilles til Statskassen, saaledes at vi faa nogenlunde frie Hænder, faa Tid og Ro til at afvente muligt gunstigere Forhold paa Pengemarkedet for et fast Laan til lav Rente.

Jeg skal her ligesom i Folketinget afholde mig fra at komme dybere ind paa den finansielle Situation. Forholdet er jo dette, at om ca. 2½ Maaned vil Statsregnskabet foreligge, og ligeledes ville vi have Forslag til Finanslov for Finansaaret 1911—12. Hvor vi nu kun kunne bevæge os i Gætninger, ville vi, naar vi have dette Regnskab og dette Forslag, have bestemte Tal at regne med, og vi ville da med langt større Sikkerhed kunne stille Fremtidens Horoskop og anstille de Betragtninger, som sikkert i rigeligt Maal ville blive anstillede til den Tid baade med Hensyn til Finansernes øjeblikkelige Tilstand og med Hensyn til Fremtidsudsigterne. Jeg skal da opsætte indtil Efteraaret at komme dybere ind paa dette Emne. Jeg skal kun sige saa meget, at naturligvis tænker Regeringen sig ikke at fortsætte Statshusholdningen fra Aar til Aar med Laan. Regeringen tænker sig, saa snart det paa nogen Maade er muligt, at tilvejebringe Balance i Statshusholdningen, og vi føle os overbeviste om, at Danmarks økonomiske Tilstand er en saadan, at det vil være os muligt at opnaa en saadan Balance. Dertil kræves dog ikke alene en gennemført Sparsommelighed, der navnlig ytrer sig derved, at man saa vidt som muligt holder sig tilbage fra at komme ind paa nye, kostbare Reforme og nye Udgifter for Statskassen. Naturligvis skulle vi opretholde de bestaaende Love. Vi skulle fortsætte Udviklingen i det Spor, der er angivet ved den gældende Lovgivning. Men vi maa, indtil der er skabt Balance, saa vidt som muligt afholde os fra Nybegyndelser, der kræve væsentligere finansielle Ofre. Jeg haaber ogsaa, at det høje Ting vil være enigt med mig i denne Betragtning.

Men dette vil neppe alene være tilstrækkeligt. Det vil sikkert ogsaa blive nødvendigt at skabe forøgede Indtægter for Statskassen. Med Hensyn til dette sidste Punkt vil det jo tage nogen Tid, inden vi kunne gøre os klart, hvor stærkt forøget Indtægt der vil behøves — og mere end det fornødne skulde vi jo ikke

gerne søge —, og fra hvilke Kilder denne Indtægt skal tilvejebringes. Efter mit Skøn kan man endnu ikke klart se, hvorledes den i 1908 vedtagne Skattereform vil virke. Endnu ere vi ikke komne ud over Overgangstidens forskellige Forstyrrelser og Vanskeligheder; endnu have navnlig Tiderne ikke stillet sig saa normalt med Hensyn til den almindelige økonomiske Udvikling, saa at vi med nogenlunde Sikkerhed kunne se, hvorledes t. Eks. den i 1908 vedtagne Toldlov vil virke med Hensyn til Udbytte for Statskassen. Jeg haaber, at Forholdene i Løbet af den tilstundende Vinter ville tillade Regeringen at skaffe sig virkeligt Overblik over disse Ting og skaffe den fornødne Grundlag til at fremsætte Forslag om de forøgede Indtægter for Statskassen, som sikkerlig ville blive nødvendige.

Jeg betoner imidlertid altsaa paa ny, at Maalet selvfølgelig er Balance, og at der ikke er Tvivl om, at vi kunne skaffe denne Balance til Veje. Naar dette er Tilfældet, nærer jeg ingen Tvivl om, at dette høje Ting vil i den Tid, der gaar hen, inden vi kunne fremsætte Forslag til Tilvejebringelse af Balance, skaffe Regeringen de nødvendige Midler til at fortsætte Statshusholdningens Førelse, og derfor er det med Tillid, at jeg i Dag ser Forhandlingen om dette Lovforslag begynde. Jeg haaber paa en velvillig Modtagelse her i dette høje Ting og haaber ogsaa paa, at man, saa hurtigt det er muligt, vil føre Forhandlingen om dette Forslag til Ende.

N. Hansen: Paa den Gruppens Vegne, som jeg tilhører, kan jeg indskrænke mig til at anbefale nærværende Lovforslag til hurtig Fremme.

Piper: Det er jo altid en betænkelig Sag at blive ved at forøge Statsgælden. De Udtalelser, den højtærede Finansminister nu fremkom med her, bevirke imidlertid, at man med noget mindre Betænkelighed vil se hen til de stedse forøgede Laan, idet Ministeren udtalte som dette Ministeriums alvorlige Villie at søge at bringe Balance til Veje i Regnskabet. En fortsat Leven paa Laan og en Forøgelse af Udgifterne uden at tænke paa Dækning gennem Indtægterne, som det har været Tilfældet i den sidste Aarrække, vilde have vakt megen Betænkelighed og Bekymring hos mange i vort Folk, og det er med stor Tilfredshed, at vi fra vor Side se hen til, at de, der nu staa for Styret, ville vige bort fra denne Vej og slaa ind paa en sundere.